

Nincs is a Földön szentebb vallomás,
zengi a szívünk... mintha hallanám,
egyszer mindenki megvallja e szót:
„Nincs drágább senki, mint az én Anyám!”

Balázs Győző.

A munkáseember kisfia

Édesapám munkáseember,	A kezében ég a munka,
Neki május vagy december	Ertem teszi, meg nem unja,
Mindegy, mert a sok munkája	Nem ér rá az unalomra,
Télen, nyáron mindig várja.	Dolga közt is az a gondja,
El is végzi becsülettel,	Hogy kenyere nagyobb felét
Hozzám való szeretettel.	Családjának mint szegje szét.
Bár estélig egyre fárad,	Bár estélig egyre fárad,
Az ő szive sosem fáradt:	Az ő szive sosem fáradt:
Abból rám csak jóság árad.	Abból rám csak jóság árad.

Várj csak, várj csak, édesapám,
Megnövök még én is talán,
Akkor szép lesz öregséged:
Én dolgozom akkor érted,
Visszaadom kenyeredet.

Bár fiad majd estig fárad,
Szive soha nem lesz fáradt:
Abból rád is jóság árad.

Auer István.

Jézus

Nem volt bölcsője	Nem volt pompa, tor, fény.
Aranyból, gyémántból —	Csengő ezüstserleg, —
Egyszerű emberek	Kis pásztorfiueskák
Rótták össze fából, —	Zsoltárt énekeltek —
És szent lett a jászol...	Örömen a pernek...

Nem álltak körülte	Nem volt gyöngye testén
Hangos urak, dámák —	Drága selyem-pólya —
Jámbor, öreg barmok	Egy imás, szent asszony
Nyaldosták a lábát,	Takargatta gyolcsba,
Amikor meglátták...	S dajkálta, ápolta...

Ékes biborpalást
Nem borult reája,
S Ó lett a világnak
Örök igazsága:
Királyok Királya...

Vályi Nagy Géza.